

ἀνακατεύω κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ.) ἀνακατεύου βότρυς ἰδιώμ. ἀνακατεύω Κρήτ. Μεγίστ. Νάξ. Σίφν. κ. ἄ. ἀνακατεύω Ἄνδρ. Α.Κρήτ. Μήλ. Σέριφ. Σῦρ. Χίος κ. ἄ. — Λεξ. Πρω. ἀνεκατεύω Ἄνδρ. Κρήν. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Χίος ἀνακατώβω Θήρ. ἀνεκατώβω Θήρ. ἀνακαρκατεύω Δ.Κρήτ. ἀνεκαρκατεύω Α.Κρήτ. ἄνακατεύω ἐνιχ. ἄνακατεύω Σύμ. κ. ἄ. ἄνακατεύω Α.Ρουμελ. (Μεσημβρ.) κ. ἄ. ἄνακατεύω Θράκ. (Σαρεκκλ. Γέν. Σκοπ.) Κίεβλ. κ. ἄ. ἄνακατώβω Πάτμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνάκατος. Τὸ ἀνακατώβω ἔκ τοῦ ἀνακατεύω κατὰ σύμφυρ. πρὸς τὸ ἀνακατώνω. Τὸ ἀνακατώβω ὁμοίως κατὰ σύμφυρ. πρὸς τὸ ἀνακατώνω. Εἰς τὸν τύπ. ἀνακαρκατεύω ἔχομεν διπλασιασμόν τῆς συλλαβῆς κα καὶ ἀνάπτυξιν ρ. Τὸ φαινόμενον τοῦτο παρατηρεῖται καὶ ἀλλαχοῦ, οἷον χαλέύω - χαχαλέύω - χαρχαλέύω.

Α) Κυριολ. **1)** Διακινῶ, ἀνακινῶ κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ.): Ἄνακατεύω τὸ φαγεῖ νὰ μὴν κολλήσῃ. Ἄνακατεύω τὸ τσάι γιὰ νὰ λειώσῃ ἢ ζάχαρι κοιν. || Φρ. Ἄνακατεύει τὴ θάλασσα (ἐπὶ ἀνθρώπου ραδιούργου, ὁ ὁποῖος ἐνσπείρει διχονοίας μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὅπως οἱ ἄνεμοι συνταράσσουν τὴν θάλασσαν) Πελοπν. (Γορτυν.) Ἄνακατεύει δουλειὰς (μεταφ. ἐπὶ τοῦ ραδιούργου) Σῦρ. || Παροιμ. "Οποῖος ἄνακατώβει τὰ πίτερὰ τὸν τρών οἱ χοῖροι (ὅστις συνναστρέφεται μὲ εὐτελεῖς καὶ φαύλους ἀνθρώπους θεωρεῖται ἀπὸ ὅλους ὡς ὁμοῖος πρὸς αὐτοὺς καὶ καταφρονεῖται, πολλάκις δὲ δίδει λόγον διὰ τὰς πράξεις του ἢ πάσχει ἀπὸ τούτων ἰδίους συντρόφους. Πβ. ΝΠολίτ. Παροιμ. 2,195) Πάτμ. || Ἄσμ.

Τὴ στάχτη ἀνακάτενα καὶ βρῆκα μὲ βελόνα

Εὐβ. (Κάρυστ.) Συνών. ἀναδεύω **A 1**. **β)** Ἀναζωπυρῶ, ἐπὶ πυρὸς κοιν.: Ἄνακατεύω τὴ φωτιά. Συνών. ἀναγκάζω **A 6**, ἀναδεύω **A 15**, ἀναθάλλω **B 1**, ἀνακαρώνω (II) **B 1 β**, ἀνακατώνω **A 1 β**, συνταυλίζω. **2)** Φέρω τινὰ εἰς κατάστασιν, ὥστε νὰ αἰσθανθῇ τάσιν πρὸς ἑμετὸν κοιν.: Μ' ἀνακατεύει τὸ φαγεῖ ποῦ ἔφαγα, μοῦ φαίνεται πῶς θὰ τὸ βγάλω. Ἐφαγα πεπὸν καὶ μ' ἀνακάτεψε κοιν. Καὶ ἀπροσ. μ' ἀνακατεύει, μοῦ ἔρχεται νὰ κάμω ἑμετὸν Πελοπν. (Αἴγ. κ. ἄ.) Συνών. ἀναγουλίζω **3 β**. **β)** Μέσ. αἰσθάνομαι τάσιν πρὸς ἑμετὸν κοιν.: Ἐφαγα τὸ δεῖνα φαεῖ καὶ ἀνακατεύομαι. || Φρ. Σὲ βλέπω καὶ ἀνακατεύομαι (πρὸς πρόσωπον προξενοῦν ἀηδία). Συνών. ἀναγουλεύομαι **1**, ἀναγουλίζω **3**, ἀναγουλίζω **1**. **3)** Μεταβάλλω τὴν θέσιν πράγματός τινος, μετακινῶ τι κοιν.: Τ' ἀνακάτεψαν τὰ πράγματα καὶ δὲ μπορῶ νὰ βρῶ ἐκεῖνο ποῦ θέλω. Ἄνακατεύτηκαν τὰ βιβλία κοιν. **β)** Μετακινῶ πράγματα ζητῶν νὰ εὕρω τι καὶ γενικῶς ἀνερευνῶ, ζητῶ Κρήτ.: Ἀνακαρκατεύω νὰ βρῶ τὸ τόπι μου. Ἠπίασε καὶ ἀνεκαρκατεύγει ὅλο τὸ σπῖτι, μὰ δὲ γατέω εἶδα γυρεύγει! Ἀνεκαρκατεύγει γιὰ νὰ τὸ βρῇ νὰ τὸ πάρῃ. **4)** Μεταβάλλω τὴν φυσικὴν θέσιν πράγματός τινος κοιν.: Ἀνακάτεψε καλὰ τὴν τράπουλα. Συνών. ἀνακυλῶ. **5)** Ἀναμειγνύω, συμφύρω δύο ἢ περισσότερα πράγματα κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ.): Ἄνακατεύω σιτάρι καὶ κριθάρι - βούτυρο καὶ λίπος - ζάχαρι καὶ μέλι κττ. Βούτυρο μὲ λάδι ἀνακατεμένο. Ἐλαιὲς ἀνακατεμένες (διαφόρων ποιότητων ἢ τόπων). Λεμόνια - πορτοκάλια ἀνακατεμένα (συνών. τῷ προηγουμένῳ). || Παροιμ. "Οποῖος ἀνακατεύεται μὲ τὰ πίτουρα τὸν τρών οἱ κότιτες (συνών. τῇ ἀνωτέρῳ: ὅποιος ἄνακατώβει τὰ πίτερὰ τὸν τρών οἱ χοῖροι) κοιν. Συνών. τῆς μετοχ. ἀνακατερός, ἀνακατευτός **1**, ἀνάκατος **2**, ἀνακατωμένος (ἰδ. ἀνακατώνω), ἀνακατωτός. **β)** Μέσ. συνναστρέφομαι

μὲ ἄλλον πολλαχ.: Αὐτὸς ἀνακατεύεται μὲ τοσοῖ κλέφτες Κρήτ. || Ἄσμ.

Ἄνακατεύομαι μὲ νγὲς σ'ταράτες καὶ μελαχρινές, μὰ μὲ ξανθοῦλλα δὲ μπορῶ μουδ' ἀποπέρα νὰ τὴν δῶ Λεξ. Δημητρ.

Β) Μεταφ. **1)** Διαταράττω τὸν λογικὸν εἰρμόν πραγμάτων, διὰ τὰ ὅποια ὁμιλῶ, δὲν τηρῶ χρονολογικὴν σειρὰν εἰς τὴν ἀφήγησιν ἢ ἀναμειγνύω πράγματα ἄσχετα πρὸς τὸ θέμα τῆς ὁμιλίας κοιν.: Τ' ἀνακατεύεις καὶ δὲ μὰς τὰ λές καλά. Μὴ τ' ἀνακατεύῃς τὰ ζητήματα! Τ' ἀνακατεύει τὰ λόγια του. Συνών. μπερδεύω. **2)** Ἐμπλέκω τινὰ εἰς ξέναν ὑποθέσιν κοιν.: Τὸν ἀνακάτεψαν καὶ αὐτὸν 'ς ἐκείνη τὴ βρομοδουλειά. Ἐμένα μὴ μ' ἀνακατεύετε 'ς τοὺς καβγάδες σας. Αὐτὸς παντοῦ ἀνακατεύεται. Σ' αὐτὴ τὴ δουλειὰ εἰν' ἀνακατεμένοι πολλοί. Εἰν' ἀνακατεμένος καὶ αὐτὸς 'ς τὴν κλεψιά - 'ς τὸ φόνο κττ. κοιν. || Φρ. Ἄνακατεύεται ἐκεῖ ποῦ δὲν τὸν σπέρνουν (ἐπὶ τοῦ προπετοῦς καὶ πολυπράγμονος) σύνθηθ. Συνών. τοῦ μέσ. ἀναδεύομαι (ἰδ. ἀναδεύω **B 2**). **3)** Ραδιουργῶ κοιν.: Μὰς ἀνακάτεψε ὅλους μας - τὸν κόσμο ὁ παλαιάνθρωπος. Αὐτὴ ἡ παλαιογυναῖκα δὲν κάνει ἄλλο παρὰ ν' ἀνακατεύῃ τὴ γειτονιά. Συνών. ἀναγέρνω **A 2 γ**, ἀναδεύω **B 1**. **4)** Μέσ. συγχύζομαι, ταράττομαι, ἐρεθίζομαι Λεξ. Δημητρ.: Τὸν βλέπω καὶ ἀνακατεύομαι. Μετοχ. ἄνακατεμένος = εὐμετάβλητος, ἄστατος, ἐπὶ ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεως Θράκ. (Σαρεκκλ.): Ἄνακατεμένος καιρός. Συνών. ἀνακατωμένος (ἰδ. ἀνακατώνω).

Πβ. ἀνακατένω, ἀνακατίζω, ἀνακατουλλεύω, ἀνακατώνω.

ἀνακάτεψι ἢ, Λεξ. Πρω. Δημητρ. ἀνεκάτεψι Λεξ. Πρω.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀνακατεύω.

Α) Κυριολ. **1)** Ἀταξία, σύγχυσις πραγμάτων Λεξ. Πρω. **2)** Τάσις πρὸς ἑμετὸν Λεξ. Πρω. Δημητρ. Συνών. ἀναγούλα (I) **A 1**, ἀνακατούρα, ἀνακάτωμα, ἀνακατωμάρα, ἀνακατωμός, ἀνακάτωσι, ἀνακατωσιά, ἀνακατωσοῦρα, ἀνακέρωμα.

Β) Μεταφ. **1)** Ραδιουργία Λεξ. Πρω. Δημητρ. Συνών. ἀνάβαλμα **3**. **2)** Ἐρις, φιλονικία Λεξ. Πρω. Συνών. ἀναγούλα (I) **B 3**.

Πβ. ἀνακάτεμα, ἀνακατεμός, ἀνακατεψιά, ἀνακατισμός, ἀνακατούρα, ἀνακάτωμα, ἀνακατωμός, ἀνακάτωσι, ἀνακατωσιά, ἀνακατωσοῦρα.

ἀνακατεψιά ἢ, πολλαχ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀνακάτεψι.

1) Ἀνάμειξις, συμφυρμός ΠΒλαστοῦ Κριτικ. ταξίδ. 152: Ἡ πολυκαιρίνη ἀνακατεψιά ἔχει μπερδέψει... ἀξεδιάλυτα τοῖς φυλές. **2)** Εἰς τὸν πληθ., σκάνδαλα, ραδιουργίαι πολλαχ.: Μὴ μοῦ κάμῃς ἀνακατεψιές! **3)** Ἐρις, φιλονικία πολλαχ. Συνών. ἀναγούλα (I) **B 3**.

Πβ. ἀνακάτεψι.

ἀνακατεψιάρης ἐπίθ. Ἠπ. κ. ἄ. — Λεξ. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀνακάτεψι ἢ ἀνακατεψιά.

Ὁ διασπείρων ψευδεῖς λόγους, ὁ προκαλῶν σκάνδαλα καὶ διχονοίας, σκανδαλοποιός, ραδιουργός. Συνών. ἀναδευτής, ἀνακατούρης, ἀνακατωσιάρης, ἀνακατωσοῦρης, ἀνακατωτήρι **2**, ἀνακατωτής, ἀνακατωτούρης, πειραξιάρης, σκανταλιάρης.

ἀνακατίζω Πελοπν. (Λακων. Μάν.) — ΚΠασαγιάνν. ἐν Τέχνῃ 1,224 ἀνωκατίζω Κρήτ.

